Pravda o duze - Bokomara

```
    A            D          E
1. To, že jste zvědaví tak tuze,
     D        A          E
   dnes čistého vám naliji,
    F#mi        Hmi              E
   jak vlastně lidstvo přišlo k duze,
       D          E    A
   no, a já ke své Marii.
    A       G       D           A
R: Já seděl u okna, ostřil dalekohled,
             G      D  E        A
   díky ti, Marie, díky za ten pohled.
2. Marie vzala si sklenku mléka
   a na tři doušky ho vypila,
   pak na louce se z trička svlékla
   a přivábila motýla.
R:
3. Motýl jí used' na rameno
   a potom slétl ještě níž,
   Bůh, když to viděl, řekl: ženo,
   ty už mě zase pokoušíš.
R:
4. Pak rozplakal se marnou touhou
   a stvořil duhu ze svých slz,
   je barevná jak motýl s loukou
   a oblá jako její prs.
    A       G       D           A
R: Já seděl u okna, ostřil dalekohled,
             G      D  E
   díky ti, Marie, díky,
    A       G       D           A
   já seděl u okna, ostřil dalekohled,
             G      D  E         A
   díky ti, Marie, díky, za ten pohled.
```